

Sygn. akt II K 378/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Galbierczyk

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2019 roku sprawy

M. K.

s. D. i A. z domu S.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od dnia 02 grudnia 2017 roku do dnia 23 grudnia 2017 roku, w krótkich odstępach czasu i w wykonywaniu z góry powziętego zamiaru w P., woj. (...) w sklepach (...) przy ul. (...) oraz przy ul. (...), a także w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia słodyczy o łącznej wartości 798,70 na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. oraz sklepu (...) w P. w tym:

a) w dniu 02 grudnia 2017 roku w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 30 sztuk batonów (...) o łącznej wartości 68,70zł,

b) w dniu 18 grudnia 2017 roku w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 10 kg cukierków (...) wartości 245,00zł,

c) w dniu 23 grudnia 2017 roku w sklepie (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia czekolady (...) w ilości 100 sztuk o łącznej wartości 485,00zł

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

2. w dniu 24 maja 2017 roku w P., województwa (...) na terenie marketów (...) przy ulicy (...) oraz przy ul. (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem dokonał zaboru w celu przywłaszczenia słodyczy o łącznej wartości 816,04 zł, czym działał na szkodę (...) w K., a mianowicie:

a) o godz. 10:06 przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia słodyczy o łącznej wartości 314 zł,

b) o godz. 20:22 przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia słodyczy o łącznej wartości 215 zł,

c) o godz. 20:24 przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia słodyczy o łącznej wartości 287,04 zł

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

3. w dniach w okresie od dnia 1 sierpnia do dnia 16 listopada 2017 roku w P., województwa (...), na terenie marketu (...) przy ulicy (...), działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów o łącznej wartości 1466,28zł, czym działał na szkodę (...) w K., a mianowicie:

a) w dniu 01 sierpnia 2017 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 18 opakowań bombonierek (...) o łącznej wartości 268,02zł,

b) w dniu 08 sierpnia 2017 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 15 opakowań kawy o łącznej wartości 268,35zł,

c) w dniu 13 sierpnia 2017 roku około godz. 09:00 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kawy (...) o wartości 360zł,

d) w dniu 14 sierpnia 2017 roku około godz. 09:00 dokonał zaboru w celu przywłaszczenia saszetek (...) o wartości 349,95zł,

e) w dniu 16 listopada 2017 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 butelek (...) o łącznej wartości 219,96zł

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

4. w okresie od dnia 3 listopada 2017 roku do dnia 4 listopada 2017 roku w P., woj. (...), przy ul. (...) na terenie (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zabawek oraz kosmetyków o łącznej wartości 2054,98 złotych na szkodę sklepu (...) oraz (...) w ten sposób, że:

a) w dniu 3 listopada 2017 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 opakowań klocków (...) o łącznej wartości 638 złotych na szkodę sklepu (...),

b) w dniu 3 listopada 2017 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia perfum (...) i (...) o łącznej wartości 459,98 złotych na szkodę sklepu (...),

c) w dniu 4 listopada 2017 roku dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 opakowań klocków (...) o łącznej wartości 957 złotych na szkodę sklepu (...)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

orzeka

1. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie 1 i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie 2 i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie 3 i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w punkcie 4 i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach 1, 2, 3 i 4 łączy i wymierza oskarżonemu **M. K.** karę łączną 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

6. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

(na podstawie art. 424 § 3 kpk w zakresie ograniczonym do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

W przepisie art. 278 § 1 kk Ustawodawca określił przestępstwo powszechnie znane jako kradzież, stanowiąc, że karze podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. „Zabór” oznacza wyjęcie cudzej rzeczy ruchomej spod władztwa osoby dotychczas nią prawnie władającej i objęcie jej we władanie przez sprawcę. Dla bytu przestępstwa kradzieży istotnym elementem jest, aby sprawca działał w celu przywłaszczenia. Oznacza to, że dokonuje on zaboru, żeby władać rzeczą jak właściciel. M. K. dopuścił się zaboru w podanym wyżej rozumieniu. Każdorazowo przejmował we własne władanie artykuły przeznaczone do sprzedaży i wynosił je z poszczególnych sklepów nie regulując zapłaty. Obejmował tym samym w posiadanie rzeczy, do których nie miał żadnych praw. Wartość jednorazowo zagarnianych rzeczy nie przekraczała wprawdzie progu kwotowego przesądzającego o bycie prawnym przestępstwa z art. 278 kk, ale ponieważ zachowania oskarżonego w ramach poszczególnych czynów spajał jeden i ten sam zamiar, realizowany w krótkich odstępach czasu i w analogiczny sposób, realizacja znamion przestępstwa kradzieży, wynikającego z łącznej wartości zagarniętych towarów, nie może budzić wątpliwości.

Wymierzając karę Sad baczył, aby pozostawała ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i do stopnia zawinienia.

Analizując stopień społecznej szkodliwości czynu, jako wypadkową elementów skazanych w art. 115 § 2 kk należało dojść do przekonania, że jest on znaczny. Oskarżony godził w dobro prawne o niekwestionowanej wartości, a sposób jego działania świadczy o dużym tupecie i utrwalonym poczuciu bezkarności. Do przestępstwa nie skłoniły go nadzwyczajne względy życiowe, ale wygoda i pokusa łatwego bogacenia się cudzym kosztem. Wartość wyrządzonej szkody nie jest może zawrotna, ale powodujące ją zachowania były dokuczliwe i deprymujące dla pokrzywdzonych, którzy nie są w stanie opanować plagi drobnych kradzieży sklepowych i skutecznie się przed nimi chronić. Tego rodzaju czyny niosą za sobą dalsze negatywne konsekwencje, bo uruchamiają inne zachowania przestępcze, jak choćby paserstwo w obu postaciach.

Zważywszy, że w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności zdolne wyłączyć, bądź ograniczyć winę oskarżonego – należało stwierdzić, że dopuścił się on występku bezprawnego, karygodnego i zawinionego.

Niezależnie od przedstawionej wyżej oceny społecznej szkodliwości czynu, nie można pomijać, że na etapie wymiaru kary znaczenie mają także inne czynniki. Zgodnie z treścią art. 53§ 2 kk - wymierzając karę, sąd uwzględnia także m.in. właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości. M. K. od początku konsekwentnie przyznawał się do wszystkich kradzieży i nie próbował umniejszać swojej roli w przestępstwie. Już na etapie przygotowawczym zadeklarował gotowość dobrowolnego poddania się karze i ponowił ją również podczas rozprawy sądowej. Postulowany przez niego wymiar kary uzyskał akceptację Prokuratora, na skutek czego wyrok został wydany w trybie art. 387 § 1 kpk, co z pewnością zredukowało społeczne koszty postępowania karnego przyspieszając jego zakończenie. Należało mieć w polu widzenia także i to, że za swój naganny styl życia oskarżony płaci obecnie wysoką cenę, bo to co pozornie wydawało się wykroczeniem nie niosącym za sobą ryzyka wyjątkowo surowej kary, zostało zakwalifikowane jako przestępstwo, w rezultacie czego oskarżony stoi przed perspektywą odbycia wielu dolegliwych kar izolacyjnych. Z całą pewnością nie powinny go również obciążać realia działania organów wymiaru sprawiedliwości, rezultatem czego było szereg odrębnych postępowań karnych w sprawach, które powinny być rozpoznane łącznie.

W tym stanie rzeczy, mając na względzie ustalenia poczynione w ramach porozumienia procesowego, za każdy z czynów wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na mocy art. 85 § 1, 2 i 3 kk oraz art. 86 § 2 kk – karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na wyborze właściwej in concreto techniki łącznia kar zaważył bliski związek podmiotowo-przedmiotowy wszystkich czynów - ich przynależność go tego samego rodzaju przestępstw, niewielki odstęp czasowy oraz analogiczna motywacja i zbliżony sposób działania. Kara na poziomie 8 miesięcy pozbawienia

wolności, stanowi w ocenie Sądu adekwatną odpłatę za kradzież artykułów o łącznej wartości nie przekraczającej 5.000 zł, zwłaszcza, że oskarżony okazał skruchę i zwerbalizował oczekiwane wnioski na przyszłość.

Uznając, że w obecnej sytuacji życiowej M. K. nie jest w stanie sprostać obowiązkowi zwrotu kosztów postępowania zwolniono go z tego obowiązku.